

μεγαλείον τῶν οὐρανῶν! Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἀνενεοῦτο ἐν τῷ ἀναπνεύσει τὸν ἀέρα τῆς πρωίας.

Παρητηρήσαμεν τότε τὸν ἐλευθερωτὴν ἡμῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κυνηγῶν. ἦτο ὁ Λέων Β. . . . Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ γράψῃ τὴν στιγμὴν ταύτην; Ἡμῖν ἐκτὸς ἑμαυτοῦ, τὸν πεπτυσσόμενον, μεμεθυσμένος ἐκ τῆς χαρᾶς, διότι ἔβλεπον σὺν ἀδελφῇ, πλησίον μου, τὴν προσφιλῆ μου ἀδελφὴν, πεπροικισμένην ὑφ' ὅλων τῶν χαρίτων τῆς ἀρετῆς. Ἐτείνε, μετὰ γλυκῆς μειδιήματος, τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς τὸν Λέοντα, ὅστις τὴν ἐπέεισε εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ. Ἐνόσω δὲ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ καταδιώκοντες τοὺς λύκους, τῷ διηγήθημεν πᾶν ὅ,τι ὑποφέρομεν, ἐξήγησε δὲ πῶς ἦλθε τοσοῦτον ἐγκαίρως εἰς βοήθειαν ἡμῶν.

Ἡ εἰδήσις διεδόθη, εἰς τὴν ἔπαυλιν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μεγάλη ἀγέλη λύκων, καταβάσασα ἐκ τῶν ἀχανῶν δασῶν τῆς θουανίας, περιέτρεχε τὸ δάσος, ὅπερ ὠφείλομεν νὰ διέλθωμεν ἤδη πολλὰ δυστυχήματα εἶχον συμβῆ καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι περὶ συνήθησαν ὅπως τοὺς καταδιώξωσιν. Τότε κατελήθησαν μεγίστης ἀνησυχίας· συνήθηρουν πᾶραυτὰ ὅλους τοὺς δυναμένους νὰ μεταχειρισθῶσιν ὄπλον καὶ ἀνεχώρησε, καθ' ἣν στιγμὴν ἄλλοι γαιοκλήμονες ἀφικνοῦντο μετὰ τῶν χωρικῶν αὐτῶν ἀληθῆς ὅτι οὔτοι ἐσκόπουν ν' ἀναχωρήσωσι διὰ τὸ κυνήγιον τῆν ἐπαύριον, ἀλλ' οὐδὲν ἠδυνήθη ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν Λέοντα εὐφράδεια αὐτοῦ περιγράφοντος τοὺς προλεχθέντας κινδύνους μῶν κατίσχυσεν ὅλων καὶ τῶν ἀνησυχῶν ἔτι τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

« Οὕτω, προσφιλεῖς μοι φίλοι, ἐξηκολούθησεν, ὑπῆρξα ἡ εὐτυχῆς κατορθώσας νὰ σώσω ὑμᾶς. »

(Κατὰ τὸ γαλλικόν)

A. X. Σ.